

із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. №1. 2017. С. 45-52.

4. Про затвердження Курсу стрільб для поліцейських: Наказ МВС України від 26.04.2019 № 334. URL: <http://tranzit.ltd.ua/nakaz/files/%D0%9D%D0%B0%D0%BA%D0%B0%D0%B7%20%D0%9C%D0%92%D0%A1%20334%20-%2026042019%20%D0%BA%D1%83%D1%80%D1%81%20%D1%81%D1%82%D1%80%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%B1%20%D1%82%D0%B0%20%D0%BD%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B8%20%D0%B2%D0%B8%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82.pdf>

5. Сухаревська С. Проблема вогневої підготовки у молодих працівників поліції. Організаційно-правове забезпечення підрозділів превентивної діяльності Національної поліції. Дніпро. 2020. С. 391-394.

Іванчук Олександра Сергіївна,

курсант 3 курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ;

Шевейко Юлія Андріївна,

курсант 3 курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Мислива Оксана Олегівна,

доцент кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ В ДІЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Актуальність дослідження ролі тактичної медицини в діяльності правоохоронних органів останнім часом все більше зростає. Постійне напруження на Сході України та збільшення рівня злочинності на цьому фоні, потребують більш якісних та нових знань правоохоронців в області тактичної медицини. Адже своєчасна та якісна домедична допомога можуть врятувати не одне життя.

Кращі стандарти надання екстреної та тактичної допомоги людині

повинні бути впроваджені в навчання і діяльність поліцейського. Також така підготовка співробітників поліції повинна бути уніфікованою, щоб забезпечувати легітимність їх діяльності та забезпечувати їх заходами особистої безпеки, а також містити алгоритми дій як в повсякденних ситуаціях, так і в кризових ситуаціях (екстремальних або надзвичайних). Вартим уваги є те, що на сьогоднішній день в світі визнані і використовуються кращі міжнародні стандарти тактичної медицини, впроваджені міжнародними організаціями. Тобто комплекс заходів, які було розроблено для використання на полі бою, але адаптовані до громадянської ситуації, потрапивши в яку кожен співробітник поліції зможе надати екстрену допомогу постраждалій особі до приїзду медиків.

Відповідно до норм ЗУ «Про національну поліцію», працівники органів внутрішніх справ зобов'язані захищати життя громадян нашої держави [1]. Тому згідно з цим дуже гостро постає питання щодо застосування навичок з тактичної медицини в повсякденному житті.

Поліцейські є особами, які не мають медичної освіти, однак за своїми службовими обов'язками повинні володіти практичними навичками надання невідкладної домедичної допомоги, адже за ненадання її без поважних причин на місці події або необґрунтовану відмову в її наданні передбачена кримінальна відповідальність у ст. 135 КК України «Залишення особи в небезпеці». Безумовно в службовій діяльності поліцейського мова йдеться про різноманітні тактичні ситуації з різним рівнем ризику, в яких він повинен надати допомогу собі, напарнику або іншому постраждалому. У зв'язку з цим, тактична медицина обґрунтовано включена до навчальної програми тактико-спеціальної підготовки [2].

Програма підготовки поліцейських з тактико-спеціальної підготовки, а отже й тактичної медицини, мають бути уніфіковані, адже стандартизація складових елементів навчального процесу є одним зі шляхів підвищення ефективності навчання, а також здатна забезпечити максимально високу якість результатів у практичній повсякденній службовій діяльності.

Практика підтверджує, що правильність алгоритму дій і швидкість реакції поліцейського на людину, що знаходиться в небезпечній ситуації, до прибуття кваліфікованої медичної допомоги істотно впливає на ефективність допомоги і можливість порятунку життя потерпілого.

Службові ситуації, в яких можуть опинитися поліцейські, мають велику вірогідність конфліктів та їх ескалації, навіть, «вогневого контакту» з правопорушником. Тож, для навчання поліцейських більш корисним є розділ тактичної медицини, який навчає базовим навичкам надання само – та взаємодопомоги в умовах бойових дій, яке націлене передусім на усунення попереджувальних причин смерті, за принципами, що враховують загрозу від бойових дій чи активного стрільця. Сумнозвісні випадки загибелі поліцейських при виконанні ними завдань із забезпечення правопорядку свідчать про потребу обов'язкової інтеграції в їх підготовку та діяльність

стандартів із надання невідкладної допомоги в різних тактичних ситуаціях.

В даному випадку очевидною є необхідність інтеграції в навчання і діяльність співробітників поліції загальноприйнятих у світі стандартів надання невідкладної допомоги в різних ситуаціях.

Необхідність підвищення професійного рівня поліцейських зумовлює об'єктивну потребу в подальшому вдосконаленні тактики діяльності Національної поліції України, насамперед, патрульною поліцією, яка найчастіше серед інших поліцейських підрозділів безпосередньо стикається з проблемами громадян. Отже, одним із пріоритетів у їх професійній підготовці поліцейських під час первинної професійної підготовки, післядипломної освіти, підготовки у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання та службової підготовки діям як у повсякденній обстановці, так і в умовах кризових ситуацій (екстремальних або надзвичайних подій) з можливою ескалацією медичних проблем та алгоритмами їх усунення. Це мають бути навички практичного застосування теоретичних знань з невідкладної (домедичної та медичної) допомоги шляхом правильного оцінювання конкретних подій (оперативної обстановки) з прийняттям правомірного рішення, забезпечення особистої безпеки та психологічної готовності до подій з різним ступенем ризику [3].

Роблячи підсумок з усього сказаного відзначаємо, що під час виклику поліції може знадобитися екстрена (долікарська і медична) допомога. Такі ситуації можна розділити на два типи: при відсутності загроз (наприклад, одиничне ДТП) або при наявності загрози (захоплення приміщення або активний стрілок). При наданні екстреної допомоги постраждалим, основним елементом дій співробітника поліції є оцінка факторів ризику та безпеки місця події, в тому числі при наданні екстреної допомоги.

В Україні протоколи надання екстреної медичної допомоги постраждалим не повністю відповідають вимогам співробітників поліції до виконання службових завдань, що виникають в нетиповій, загрозливій або надзвичайній ситуації. Тому вважаємо, що на даному етапі система надання домедичної підготовки має обов'язково включатися в курс «Тактико-спеціальної підготовки», що допоможе майбутнім співробітникам національної поліції при виконанні ними своїх професійних обов'язків та при порятунку життя людей.

---

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>

2. Тактична_медичина. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>

3. Надання першої медичної допомоги пораненим буде здійснюватися за українським алгоритмом і протоколом по тактичній медицині «Колесо-Міст». URL: <http://uacrisis.org/ua/31504-ukrainian-nadannya-pershoyi-medichnoyi-dopomogiporanenim-za-ukrayinskim-algoritmom-i-protokolom-po-taktichnij-meditsini-koleso-mist>